

РЕШЕНИЕ

№ 15497

гр. С, 26.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 128 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети август през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: С И

при участието на секретаря П А
като разгледа докладваното от С И Гражданско дело № 20231110103606 по описа за 2023 година

Предявени са искове от К. К. А., ЕГН *****, с адрес с.Б, община В, ул.„Ал.С“ № 73, чрез адв.Т. със съдебен адрес гр.С, бул.„Т А“ № ..., за осъждане на ответника Б. Й. К., ЕГН *****, с адрес гр.С, ул.„К“ № 82, ет.1, да заплати на ищеца сумата от 2 240.00 лева, представляваща дадено на отпаднало основание авансово възнаграждение по договор за извършване на строително-ремонтни дейности от 28.06.2021 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба – 24.01.2023 г., до плащането на главницата в цялост.

В условията на евентуалност се претендира сумата от 2 240.00 лева като обезщетение от неизпълнението на договора за изработка, представляващо стойността, с която е намаляло имуществото на ищеца.

Претендира се присъждане на направените по делото разноски.

В исковата молбата се сочи, че на 28.06.2021 г. страните са сключили договор за извършване на строително-ремонтни дейности, по силата на който Б. К. (изпълнител), се е задължил да изгради отоплителна инсталация, а К. А. (възложител) се е задължил да заплати съответното възнаграждение в срок от 2 седмици, т.е. до 12.07.2021 г. Според ищеца, в чл.2, ал.2 от договора страните са уговорили, че плащанията по договора ще се извършват в брой.

Ищецът твърди, че е извършил авансово плащане в размер на 2 240.00 лева, за което е подписана разписка, а именно ръкописно добавен текст „авансово плащане 2 240 лв.“ на последната страница от договора, след който текст страните са положили подписите си.

В исковата молба се поддържа становище, че до момента процесната отоплителна инсталация не е изградена, като не е върната на ищеца и авансово заплатената от него сума. Ищецът заявява, че изпълнението е станало безполезно за него, тъй като изграждането на отоплителната инсталация е договорено да бъде извършено именно преди есенно-зимния период, за да може да се използва за съответните цели и по предназначение през студените месеци, а като не е изпълнено от ответника, ищецът е потърсил заместваща престация, за да може да разполага с отопление през зимния сезон.

С оглед на това, ищецът прави изявление за разваляне на договора, доколкото същият е станал безполезен за него с оглед на продължителната забава.

В срока за отговора, ответникът по делото е депозирал такъв, с който изразява становище по основателността на предявения иск.

Ответникът не оспорва, че на 28.06.2021г. между страните е сключен договор за изработка, наречен от тях договор за извършване на строително - ремонтни дейности. Не оспорва и, че е получил авансово плащане в размер на 2240 лв. Ответникът твърди обаче, че неизпълнението на договора се дължи на обективната невъзможност да бъде изпълнен, защото според сключения договор, следва да се направи подово отопление, за което е необходимо в сградата да бъде изградена инсталация от газов котел или термопомпи.

Според ответника, и до момента, в сградата такава инсталация не е изградена, макар че по утвърдения за сградата Проект за отопление, вентилация и климатизация / ОВК /, който е част от Инвестиционния проект, който се утвърждава от С О - в случая район Л, за този строителен обект, отдавна е трябвало да се изгради. Ответникът отбелязва, че и към момента този проект не е променен, съобразно издаденото разрешение за строеж №2020г. на СО - район Л. Ответникът твърди, че строител на обекта, който е следвало и да изпълни проекта за отопление на сградата, както е утвърден от общината, е „Г и КО“ ЕООД. С оглед на това, че последният се е забавил с изпълнението на проекта за отопление, ответникът също е започнал да се бави и да го изчаква.

В същото време ответникът навежда доводи, че с полученото от ищеца капаро, той е закупил материали, които са му необходими за работата, като освен дадените му 2240 лв. е доплатил още около 1000 лв. от себе си.

Ответникът твърди, че е обсъдил забавянето с майката на ищеца, която му е предложила два варианта по изпълнението, а именно да върне парите на сина ѝ и да си продаде закупените материали на когото намери за добре или да продаде материалите и да им върне парите. Според ответника и двата варианта не отчитат факта, че той е добросъвестен и не по негова вина не може да се изпълни договора, а майката на ищеца е отказала среща между тях и строителя. Самите материали пък се сочи, че се съхраняват в склад в град С.

С оглед на това ответникът поддържа становище, че той своевременно е предупредил възложителя за невъзможността да изпълни поръчката, при което за него е възникнало правото му да получи възнаграждението

Ищецът изразява становище, че в този случай договорът от 28.06.2021г. следва да се счита развален по право, тъй като задължението на едната страна се е погасило поради обективна нейна невъзможност за изпълнение

По така изложените съображения от съда се иска да отхвърли предявените искове, като присъди на ответника направените от него разноски по делото.

В съдебно заседание страните се представляват от пълномощници, които поддържат направените с исковата молба и отговора към нея съответно искания и възражения.

По делото са ангажирани писмени и гласни доказателства.

Съдът, преценявайки събраните по делото доказателства по реда на чл.12 и чл.235 от ГПК, приема за установено от фактическа страна следното:

От приетия като писмено доказателство договор от 28.06.2021 г. за извършване на строително-ремонтни дейности, е видно, че страните са обвързани от облигационно правоотношение за изработка на отоплителна инсталация, като между тях не е спорно, че обектът, на който следва да бъдат извършени дейностите е жилище на ищеца в кв.В.

От страна на ответника е представена фактура №.../17.08.2021 г. за закупени

материали на обща стойност 2000 лв.

Като доказателства по делото са приобщени и издаденото разрешение за строеж и проектната документация за изграждане на сградата, в която е следвало да бъдат извършени договорените между страните СМР. Видно от същите, на 15.01.2020 г. е издадено разрешение за строеж за изграждане на жилищна сграда в поземлен имот с адентификатор ..., пл.№ ..., УПИ I-..., кв.88, м.“В-ВЕЦ-С“, район Л, с възложител „Л К“ АД и „Д-1“ ЕООД. Със заповед № .../23.10.2020 г. на главния архитект на район Л е допълнено разрешението за строеж по част „Архитектурна“.

По отношение част „ОВК“, има налични одобрени основен проект от 15.01.2020 г. и преработка на същия от 23.10.2020 г., като и в двата е предвидено отопление с газ чрез кондензиран газов котел, и изграждане на инсталация, при която във всяко помещение се монтира разпределителен колектор, комплект с арматура, автоматични обезвъздушители, спирателни вентили на подаващата и регулиращи вентили на връщащата линия. Допълнително са разработени основен и преработен проект по част „газ“, в които подробно са описани техническите параметри и схеми за изграждане и експлоатация на съоръженията.

По делото са събрани гласни доказателств ачрез разпита на свидетелите А И. Г и Д К В.

Св.Г е колега на ответника и твърди, че му е известен обекта в Л, на В – ВЕЦ С, в който е следвало да се изгради отоплението. Там са били около 2 седмици, като материалите са били закупени, но свидетелят не може да посочи причината, поради която не е започнато и завършено изграждането на отоплението.

Св.Д В твърди да е собственик на строителна фирма, като в това си качество, заедно с ответника са работили на обект в район В за лице на име М. Свидателят обяснява на съда, че му е известно ответникът да е работил по възлагане на собственик с малко име К., на жилище в процесната сграда, в което е следвало за изгради подово отопление. Съобщава, че е чул от техническия ръководител на обекта, че нямало да има инсталация за отопление на газ, а всички ще бъдат с климатици.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Предявеният в настоящето производство главен иск е с правно основание чл.55, ал.1, предл.3 вр. чл.262, ал.2 от ЗЗД, който има за предмет връщане на платена цена по развален договор за изработка.

Предмет на договор за изработка по чл.258 и сл. от ЗЗД може да е както постигането на определен резултат, така и създаването на нова вещ или изменението на вече съществуваща такава. В случая от представените по делото доказателства се установява, че страните са постигнали съгласие ответникът да изгради в собствено на ищеца жилище в кв.В отоплителна инстанация. Този факт, както и фактът, че такава не е изградена, не са спорни между страните.

Неизпълнението на посочените задължения на изпълнителя по договора, е основание за възникване на правото на възложителя да развали договора, освен в предвидените в закона случаи – чл.260 и чл.267 от ЗЗД. По делото поръчващият не доказва да е направил изрично изявление за разваляне на договора, но съдебната практика приема, че то се съдържа и извежда от отправената от него претенция за последиците от неизпълнението – в случая връщане на даденото.

За да прецени съдът дали са налице предпоставките за упражняване на това право от страна на възложителя, следва първо да обсъди и да се произнесе по възражението на ответника, че изпълнението на задълженията му по процесния договор е станало невъзможно поради негодност на проекта, по който е следвало да работи. Тези възражения

обаче останаха недоказани и съдът ги възприема единствено като защитна теза на ответника. От една страна, видно от приобщените проекти на сградата, в която се намира жилището на ищеца, те са изготвени и одобрени на 15.01.2020 г. /основния проект/ и на 23.10.2020 г. /преработката на проекта/, т.е. преди датата на поемане на задълженията на изпълнителя да изгради процесната отоплителна инсталация с договора от 28.06.2021 г. Това дава основание да се приеме, че за ответника към момента на възникване на процесното правоотношение е съществувала възможността да се запознае с проектите и да прецени дали може да изпълни съобразно отразеното в част ОВК. При полагане на дължимата грижа от изпълнителя, която представлява мярката за добросъвестно поведение на търговеца (грижата на добрия търговец по смисъла на чл.302 от ТЗ), той е могъл да установи пропуски в утвърдените проекти, които пречат на изпълнението на предвидената отоплителна инсталация, респ. които правят изпълнението невъзможно, и да извести възложителя за това. Това правно задължение принадлежи на всеки изпълнител, който следва добросъвестно да извърши и предаде уговорената работа, с грижата на добрия търговец - професионалист със специални познания в конкретна професионална област, поради което липсата на задълбочено проучване на техническите параметри в утвърдения проект за отоплителната инсталация, която е приел да изгради ответника, не може да служи като основание, от което да той да черпи права. С оглед на това е ирелевантно дали и какви материали и закупил ответникът за изпълнение на работата.

От друга страна, видно от отразеното върху проектите, те са одобрени от главния архитект на районната администрация, което при липсата на доказателства в противната насока, дава основание да се приеме, че са технически обосновани и съответстват на строителните правила и норми. В о.с.з. 29.08.2023 г. ответникът заявява като недостатък, че термопомпа съоръжение въздух-въздух няма, а има въздух-вода. Това твърдение обаче не може да бъде преценено от настоящия състав поради липсата на специални знания, като при липсата на оспорване от страните на представените проекти от район Л и събрани доказателства в противната насока, съдът възприема изцяло отразеното в тях. Действително, от събраните в хода на производството гласни доказателства чрез разпита на св.Д В, се установи, че от техническия ръководител на строежа, в който се намира процесния имот, е коментирано, че нямало да има инсталация за отопление на газ, а всички ще бъдат с климатици, но няма данни тези намерения да са реализирани, а именно да е направена повторна преработка на проекта по част ОВК, в която да е променен начинът и източникът на отопление в сградата.

В същото време, не се събраха доказателства за наличие на пречки за ответника да изгради отоплителната инсталация в процесния имот в нейната автономна част /до връзката с общата инсталация на сградата/. С оглед на това, наличието на евентуална забава на изпълнителя „Г и Ко“ ЕООД, за която се навеждат твърдения в отговора на исковат амолба, не може да се приеме за извинителна причина за допуснатото от ответника неизпълнение.

По така изложените съображения, съдът приема, че за ответника е възникнало задължение да изгради отоплителна инсталация в жилището на ищеца по утвърдените проекти. Както вече се посочи, страните не спорят, че е налице пълно неизпълнение на това задължение, от което се поражда правото на възложителя да развали договора и да получи обратно платената по него сума. Последната възлиза на 2240.00 лв., като размерът, както и предаването ѝ от възложителя на изпълнителя, не е спорно между страните.

Мотивиран от горното, съдът намира иска за изцяло основателен и доказан. Като законна последица, върху уважения размер на иска, следва да се присъди и поисканата законна лихва от подаване на исковата молба – 24.01.2023 г., до окончателното плащане на дължимото.

С оглед изхода по главния иск, съдът не разглежда и не се произнася по предявения евентуален иск.

С оглед изхода на делото единствено ищцовата страна има право на разноси, за което е направила изрично искане както в исковата молба, така и в о.с.з. от 29.08.2023 г., и е представила списък от чл.80 от ГПК, приложен на л.62 от делото. На основание приетото в т.5 от ТР 6/13.11.2013 г. по тълк.дело № 6/2012 г. на ОСГТКВКС, съдът в настоящето производство следва да присъди и направените от ищеца разноси в обезпечителното производство, развило се по ч.гр.д.№ 3743/2022 г. по описа на РС-В.

Съдът като съобрази приложените по делото платежни документи, намира, че вписаните в списъка на ищеца разноси са реално извършени и следва да бъдат присъдени в пълния им размер.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Б. Й. К., ЕГН *****, с адрес гр.С, ул.“К“ № 82, ет.1, да заплати на К. К. А., ЕГН *****, с адрес с.Б, община В, ул.“Ал.С“ № 73, сумата от 2 240.00 лева, представляваща дадено на отпаднало основание авансово възнаграждение по договор за извършване на строително ремонтни дейности от 28.06.2021 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба – 24.01.2023 г., до окончателното плащане на дължимото.

ОСЪЖДА Б. Й. К., ЕГН *****, с адрес гр.С, ул.“К“ № 82, ет.1, да заплати на К. К. А., ЕГН *****, с адрес с.Б, община В, ул.“Ал.С“ № 73, сумата от 1313.10 лв., представляваща направени от последния разноси по настоящето дело и по ч.гр.д.№ 3743/2022 г. по описа на РС-В.

Решението е постановено с участието на третото лице помагач на страната на ответника „Г и Ко“ ЕООД, ЕИК 131436096.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____